

MYŠLENKY NA MĚSÍC LISTOPAD

ELIAS VELLA

VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVÍ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014

1. Láska otevírá člověka pro úplné uzdravení, které mu Ježíš chce darovat.
2. Člověk roste a jeho zralost se vyvíjí podle toho, co dává, a ne co přijímá.
3. Tam, kde není láska, lásku přines a najdeš tam lásku.
4. Buďme si jisti, že to, co pro nás připravuje Bůh, je vždy skutkem jeho lásky k nám.
5. Při budování vztahů vždycky něco ztratíte, ale zároveň získáte víc, než jste ztratili.
6. Jen romantická nebo pouze tělesná láska nestačí. Potřebujeme mnohem více, potřebujeme oddanou lásku.
7. Je tak snadné vmést druhému urážku do tváře! Ale je velmi těžké zastavit krváčení, které urážka může vyvolat.
8. Bůh má plán pro každého jednoho z nás, ten je vždycky originální a vždy mistrovským dílem.
9. Pokud člověk lásku dává, také ji dostává.
10. Nikdo nemá absolutní pravdu. Každý má svůj úhel pohledu.
11. Pravdu nestačí jen říct, ale je potřeba ji sdělit s láskou a v atmosféře lásky.
12. Bůh nemůže plánovat nic, co by nebylo projevem lásky k milované dceři, milovanému synovi.
13. Láska vždycky uzdravuje.
14. Vaše osobnost může růst a zrát jenom tehdy, když se naučíte, co je vzájemná služba.
15. Středem našeho života nesmí být peníze, kariéra nebo technické vymoženosti. Centrem musíme učinit Krista.
16. Bůh nás obdarovává podle toho, nakolik jsme otevření přijímat.
17. Bez neustálého průběžného vnitřního uzdravování často posuzujeme a kritizujeme druhé, zatímco těmi, kdo mají být posuzováni a kritizováni, jsme my sami.

18. Práce je Božím darem, ale člověk ji nesmí pokládat za hlavní a jedinou prioritu ve svém životě.
19. Málokdo si uvědomuje, jak se Zlý pokouší využít jakékoliv situace a slabosti, aby nás zničil. Často se snažíme řešit problémy z mnoha různých hledisek, a přitom zanedbáváme jakékoliv duchovní uzdravování.
20. Zamilovat se je něco, co se stane, ale milovat je rozhodnutí.
21. Je velmi obtížné otevřít druhému člověku dveře svého vnitřního světa. Odhalit ho, znamená darovat druhému sám sebe.
22. Čím srdce přetéká, toho jsou ústa plná.
23. Nesmíme se bát vyjadřovat své pocity. Jinak se nikdy nenaučíme sdílet se spolu a komunikovat a zůstaneme lidmi, kteří se navzájem neznají.
24. Jediné slovo vyslovené ve správnou nebo v nesprávnou chvíli může vytvořit nebo zničit atmosféru důvěry.
25. Minulost nemůžeme ignorovat, je zapotřebí ji uzdravovat.
26. Důvěrný vztah vytváří člověk nejen sdílením se, ale i nasloucháním.
27. Když se dokážeme jeden druhému svobodně zasmát, je to důkaz bezpečného a důvěryhodného prostoru mezi námi.
28. Až budeme stát před Pánem, nebude ho zajímat, co jsme udělali nebo vytvořili. Důležité bude pouze, jestli jsme žili podle jeho plánu.
29. Nebudujme své životy a domy na písku. Smysl má jenom radost ze života i s jeho závazky a snaha udělat si ho navzájem co nejradostnějším.
30. Člověk není spokojeným proto, že vlastní a získává různé nové věci, ale protože je sám sebou.

*Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.*